

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΕΙΣ;

Αγουστίνου Ν. Καντιώτου, μακαριστού Μητροπολίτου Φλωρίνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 18 Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ 2018

- ⊗ «Ἰωάννου δσίου συγγραφέως Τῆς Κλίμακος».
- ⊗ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (386).
- ⊗ Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (300).

ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΕΙΣ;

«Ἦν (ἐλπίδα) ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος» (Εβρ. 6, 19)

Οσοι, αγαπητοί μου, ὅσοι ἐχετε ταξιδέψει με πλοία γνωρίζετε ὅτι τα πλοία, μικρά και μεγάλα, και αυτά τα υπερωκεάνια που διασχίζουν τις θάλασσες και τους ωκεανούς, ἔχουν την ἄγκυρα. Η ἄγκυρα εἶνε απαραίτητη. Κανένα πλοίο δεν ξεκινάει, αν δεν ἔχη την ἄγκυρα εν τάξει. Γιατί, ὅταν σηκωθῆ τρικυμία και το πλοίο κινδυνεύη να παρασυρθῆ ἀπὸ τα κύματα και να πέση πάνω σε ξέρες και να γίνη συντρίμμα, τότε ο πλοίαρχος διατάζει τους ναύτες να ρίξουν την ἄγκυρα. Η ἄγκυρα που πέφτει στη θάλασσα, αν πιάση στεριά στον πυθμένα, τότε το πλοίο κρατιέται γερά και δεν παρασύρεται πια ἀπὸ τα κύματα. Ασφάλεια του πλοίου στον καιρὸ της τρικυμίας εἶνε η ἄγκυρα.

Αλλά γιατί μιλάμε ἐδὼ για ταξίδια, για πλοία και για ἄγκυρες; Γιατί και η σημερινή περικοπή του Αποστόλου μιλάει για ἄγκυρα. Αλλά ποια εἶνε αὐτή η ἄγκυρα, που λέει ο Απόστολος ὅτι πρέπει να ἔχουμε; Σ' αὐτὸ θα ἀπαντήσουμε στο σημερινὸ μας κήρυγμα.

Ο Απόστολος μιλάει με γλώσσα αλληγορική. Παίρνει, δηλαδή, την ἄγκυρα σαν μια εικόνα, σαν ἓνα παράδειγμα, για να μας διδάξη. Ἄς αναπτύξουμε την εικόνα.

Ἠ ζωή, αγαπητοί, που ζούμε στον κόσμο αὐτὸ μοιάζει με ἓνα ταξίδι. Ἀρχὴ του ταξιδιού μας εἶνε η μέρα που γεννηθήκαμε. Τέλος του επιγείου ταξιδιού μας εἶνε η μέρα που θα πεθάνουμε. Θάλασσα εἶνε ο κόσμος. Και ὅπως στη θάλασσα δεν εἶνε πάντοτε γαλήνη, ἀλλά ἔρχονται μέρες που η θάλασσα ταραζεται ἀπὸ δυνατοὺς ανέμους και σηκώνει τεράστια κύματα, ἔτσι και η ζωὴ που ζούμε στον κόσμο αὐτὸ δεν εἶνε πάντοτε γαλήνια και ἡσυχῆ. Λίγες εἶνε οι μέρες που ἀπολαμβάνουμε ἡσυχία

Κυριακὴ Α' των Νηστειῶν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. στ' 13-20)

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμοσai, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

καὶ εἰρήνη. Τον περισσότερο καιρὸ τα κύματα δεν μας αφήνουν να ησυχάσουμε και ν' αναπαυθούμε. Ἄνεμοι καὶ κύματα εἶνε οἱ θλίψεις καὶ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς. Ποιες θλίψεις καὶ ποια βάσανα; Μετράς τὰ κύματα; Ἄλλο τόσο μπορεῖς να μετρήσης καὶ τὰ βάσανα καὶ τὶς θλίψεις τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Φτώχεια, ἀρρώστιες, ἐγκαταλείψεις, ἀπιστίες, ἀχαριστίες, προδοσίες φίλων, διαβολές καὶ συκοφαντίες, ἀδικίες καὶ κατατρεγμοί, ἀρπαγές καὶ πλεονεξίες, δικαστήρια, φυλακές καὶ ἐξορίες καὶ τόσα ἄλλα κακά μποροῦν να βρουν τὸν ἄνθρωπο στο διάστημα τῆς ἐπιγείου ζωῆς του. Εἶνε τόσα τὰ βάσανα καὶ οἱ θλίψεις, ὥστε ἐρχονται στιγμές που ὁ ἄνθρωπος χάνει τὸ θάρρος του, κλονίζεται καὶ μοιάζει τότε με ἕνα καράβι, που βρίσκεται σε τρικυμία καὶ κινδυνεύει να ναυαγήσῃ. Καὶ τὸ καράβι μεν για τὶς ὥρες τῆς τρικυμίας ἔχει ἄγκυρα· ὁ ἄνθρωπος ὁμως που θλίβεται καὶ χτυπιέται ἀπ' ὅλες τὶς μεριές τι χρειάζεται για να μὴ καταστραφῇ; Χρειάζεται καὶ αὐτός ἄγκυρα. Ἄγκυρα δε εἶνε ἡ ε λ π ί ς. Χωρὶς ἐλπίδα δεν μπορεῖ να ζῆσῃ ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλὰ ποια εἶνε ἡ ἐλπίδα ἐκεῖνη, που θα κρατήσῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ δεν θα τὸν ἀφήσῃ να καταποντισθῇ μέσα στα ἀγρία κύματα τῆς ἀπελπισίας;

Ἄν ρίξουμε μια ματιά στην κοινωνία, θα δούμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι στηρίζουν τὴν ἐλπίδα τους σε διάφορα πρόσωπα καὶ πράγματα. Ἐλπίδα ἔχουν οἱ πολλοί τα λεφτά, τὶς καταθέσεις στὶς τράπεζες, τὰ διαμερίσματα που ἔχουν ἀγοράσει, τὰ καταστήματά τους, τὰ ἐργοστάσιά τους, τὰ πλοία τους. Ἄλλοι στηρίζουν τὶς ἐλπίδες τους στην προστασία

Κυριακῆ Ἀ' των Νηστειῶν

ανθρώπων που κατέχουν μεγάλες θέσεις. Άλλοι στη σωματική τους δύναμη, στην υγεία, στην τέχνη, στην επιστήμη. Άλλοι στα παιδιά τους, που περιμένουν μια μέρα να τους γηροκομήσουν. Και άλλοι, τέλος, στηρίζουν τις ελπίδες τους στα πολιτικά πράγματα, στα μεγάλα και ισχυρά κράτη που συμπαθούν ιδεολογικώς και ελπίζουν ότι θα νικήσουν και θα ικανοποιήσουν τους πόθους τους.

Αλλά είνε ανάγκη να πούμε πόσο απατηλές, πόσο ψεύτικες είνε οι ελπίδες αυτές; Όσοι πέρασαν τα χρόνια μας και άσπρισαν τα μαλλιά μας και βαδίζουμε τώρα προς τον τάφο, μέσα στα τελευταία 50 χρόνια είδαμε να γίνονται τόσες μεταβολές στον κόσμο και έχουμε αποκτήσει μια πείρα πολύτιμη και διδακτική. Είδαμε ανθρώπους, που ήταν φιλάργυροι και μάζευαν λεφτά και νόμιζαν ότι δεν έχουν ανάγκη κανέναν. Το χρήμα είχαν κάμει θεό τους. Η ελπίδα τους ήταν το χρήμα. Μα ήρθε ο παγκόσμιος πόλεμος, ανέτρεψε τα πάντα, ξευτέλισε τα νομίσματα, και έτσι μια μέρα αυτός που είχε ένα εκατομμύριο είδε τα χρήματα να χάνουν την αξία τους τόσο πολύ, που να μη μπορή με το εκατομμύριο να αγοράση ένα καρβέλι ψωμί. Είδαμε τις μετοχές των τραπεζών να γίνονται χαρτιά χωρίς αξία, χαρτιά για πούλημα και περιτύλιγμα. Είδαμε σπίτια να γκρεμίζονται από βομβαρδισμό των αεροπλάνων. Είδαμε χωριά και πόλεις να καίγονται. Είδαμε στρατηγούς, κυβερνήτες και δικτάτορες μεγάλων κρατών, που τους έτρεμε ο κόσμος, να πέφτουν, να γίνονται οι πιο αδύναμοι, οι φίλοι και θαυμασταί τους να εξαφανίζονται, κι' αυτοί να πεθαίνουν μ' έναν άτιμο και εξευτελιστικό θάνατο ή να αυτοκτονούν ή να συλλαμβάνονται και να εκτελούνται. Είδαμε ανθρώπους, που είχαν υγεία ατσάλινη, ξαφνικά να πέφτουν στο κρεβάτι, να λειώνουν σαν το κερί και, ενώ άλλοτε έστυβαν και την πέτρα, τώρα να μη μπορούν να σηκώσουν ούτε το κουτάλι να φάνε. Άλλους, που είχαν παιδιά και κοπίασαν πολύ για να τα μεγαλώσουν και να τα κάμουν... ανθρώπους, όταν γέρασαν, είδαμε να τους εγκαταλείπουν τα αγάριστα παιδιά και οι δυστυχησμένοι γονείς να βρίσκουν άσυλο σε κάποιο γηροκομείο. Είδαμε κόμματα να διαλύονται και άλλα νέα να εμφανίζονται, και αυτά πάλι να παλιώνουν και νεότερα να παρουσιάζονται, και ο τροχός της πολιτικής να τρέχει διαρκώς και τα άνω να γίνονται κάτω και τα κάτω άνω. Είδαμε...

Τι δείχνουν όλα αυτά; Δείχνουν ότι οι ελπίδες, που στηρίζουν
Κυριακή Α' των Νηστειών

οι άνθρωποι στα διάφορα πρόσωπα ή πράγματα, δεν είχαν βάσεις στερεές. Οι ελπίδες τους μοιάζουν με άγκυρα, που η αλυσίδα της δεν άντεξε στα άγρια κύματα, έσπασε και άφησε το πλοίο απροστάτευτο. Ή, για να φέρουμε ένα άλλο παράδειγμα, οι άνθρωποι, που στηρίζουν τις ελπίδες τους στα πράγματα του κόσμου, μοιάζουν με άνθρωπο που στηρίζεται πάνω σε ένα ραβδί από καλάμι. Το καλάμι θα σπάσει και οι αγκίδες του σπασμένου καλαμιού θα μπουν στη σάρκα του.

Δεν υπάρχει λοιπόν ελπίδα, άγκυρα δυνατή, που να μη μπορεί κανένας άνεμος, κανένα κύμα να την συντρίξει; Υπάρχει, αγαπητοί μου. Δεν είναι ούτε τα πλούτη ούτε η σωματική δύναμις ούτε η τέχνη και η επιστήμη ούτε η πολιτική και οι διάφορες ιδεολογίες ούτε τα υψηλά πρόσωπα ούτε τα ισχυρά κράτη ούτε η φιλία και η συμμαχία τους. Ελπίδα σταθερή, αληθινή, φωνάζει σήμερα ο Απόστολος, είναι μία. **Ε ί ν ε ο Χ ρ ι σ τ ό ς .** Ο Χριστός δεν βρίσκεται σωματικώς στη γη. Βρίσκεται στους ουρανούς. Όποιος πιστεύει στο Χριστό έχει την ελπίδα του σαν άγκυρα που είναι ριγμένη στερεά και ακλόνητη πολύ ψηλά, πάνω από τα άστρα, εκεί όπου είναι ο Χριστός, και από κει ο πιστός κρατιέται και δεν φοβάται μήπως πέσει στο χάος της απελπισίας. Αισθάνεται μέσ' στην καρδιά του το Χριστό να τον παρηγορή, να τον ενισχύ στις δύσκολες στιγμές της ζωής του. Και όταν ακόμη ο πιστός περνά το γεφύρι του θανάτου, η ελπίδα δεν τον αφήνει. Τον συνοδεύει μέχρι την τελευταία στιγμή. Και έτσι ο πιστός φεύγει από τον κόσμο αυτό με την βεβαία ελπίδα, ότι πάνω στους ουρανούς θα συναντήσει το Χριστό και αιώνια θα ζήσει στον κόσμο της χαράς και ευτυχίας.

Αυγουστίνου Ν. Καντιώτου, μακαριστού Μητροπολίτου Φλωρίνης, από το βιβλίο «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ», σελ. 66-70, β' έκδοσις Αθήναι 1992, έκδοσις Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Αδελφότητας «Ο ΣΤΑΥΡΟΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

† ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ †

Την Τετάρτη 21 Μαρτίου 2018, 6:30 - 11:00 μ.μ. θα τελεστεί στο Ναό μας **Ιερά Αγρυπνία** (Ορθρος και Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων) επ' ευκαιρία της **ακολουθίας του Μεγάλου Κανόνος**. Δεν θα γίνει Τράπεζα μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας.

Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία θα τελεστεί και την Παρασκευή 23 Μαρτίου 2018, το πρωί στις 6:30 π.μ. και το απόγευμα της ίδιας ημέρας στις 6:30 μ.μ. ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@ya4oo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή Α' των Νηστειών